

achtste deel van de „Dr. Dolittle-serie”, getiteld *Dr. Dolittle op de maan* (2e druk). Door een reuzemot wordt de dokter samen met een jongen, een aap en een papegaai naar de maan gebracht. Ze ontdekken daar in een vreemde atmosfeer wonderlijke dingen: planten, die kunnen horen, zien en spreken, vreemdsoortige dieren en tenslotte ook een maanman. Ze staan vol bewondering voor de ideale vorm van samenleving, welke op de maan heerst. Hoewel de auteur op droog-humoristische wijze liefde tracht op te wekken voor alle levende wezens, maken de verwarrende theorieën die hij de sprekende aap laat verkondigen over de begintijd van de aarde en de eerste mensen het boek voor jongere kinderen minder geschikt, terwijl hun ook de nogal moeilijke zinsbouw en de vele vreemde begrippen te hoog zullen gaan. (geb. f 4,50)

Dr. Jacoba Hooykaas-
van Leeuwen Boomkamp

Sprookjes en verhalen van Bali

een Nederlandse bewerking van
de sinds eeuwen voortvertelde
Balische volksverhalen met 33
oorspronkelijke Balische teke-
ningen

linnen band — stofomslag in kleuren
f 17,50

In de boekhandel verkrijgbaar
N.V. Uitgeverij W. van Hoeve
's-GRAVENHAGE

Mogen wij u voorstellen:

JAAP TER HAAR

Het werd ons al spoedig duidelijk dat het allesbehalve een pose was van de auteur toen hij verzuchtte: „Wat een afschuwelijk karwei om van alles over jezelf te moeten oplepelen!” Wij zijn er dan ook dubbel dankbaar voor dat Jaap ter Haar het tóch gedaan heeft om ons en onze lezers te gerieven.

De verzuchting duidt overigens geenszins op een in de werkkamer teruggetrokken leven. Daar is Ter Haar de man niet naar: zijn foto mag u daar al een indruk van geven maar zijn levensgeschiedenis nog meer.

Want de nu vijfendertigjarige vader van *Saskia en Jeroen*, de befaamde radio- en boekentweeling, vertelde ons over zijn bijzonder prettige jeugd in Hilversum, zijn geboorteplaats. Die jeugd stond voor een groot deel in het teken van de sport, via voetbal naar hockey, tennis, cricket, zwemmen en schaatsen (elfstedentocht!). Een gelukkig tegenwicht op de sport vond hij daarbij in het ouderlijk huis in een actief — en uiterst blijmoedig — religieus leven. „De invloed ervan ondervind ik nog dagelijks”, verklaart de auteur.

Dan was er het plezierig huiselijk leven — met nog 3 broers en een zus — waarin vader en moeder tot daden wisten te stimuleren. „Er waren band-repetities”, vertelt Jaap ter Haar, „cabaretvoeringen die we zelf in elkaar draaiden, debatingsavonden.... Alles kon en alles mocht, en ik herinner me goed dat het heel gewoon was, wanneer we vijftien of

...wintig man over de vloer hadden, waarvan altijd wel een deel bleef slapen. De oorlog kwam — na mijn eind-examen lyceum — roet in het eten gooien. Ik probeerde via Spanje naar Engeland te komen, maar dat mislukte. Het gevolg was dat ik vier maanden in het Bois de Rambouillet rondzwierf, tussen houthakkers en onderduikers die met gedropte stenguns op de wilde-zwijnenjacht gingen. Na de oorlog meldde ik me als o.v.w.'er bij de mariniers en kwam, na een opleiding in Amerika, in Indonesië terecht met de eerste mariniersbrigade. Ik schreef nogal veel in het mariniersblad en werd overgeplaatst naar de Marine-Voorlichtingsdienst. Na twee jaar tropen — met een effectieve rang van marinier-tweede-klas! — werd ik

afgekeurd als gevolg van een mislukte nier-operatie.

In 1947 kreeg ik een baan bij de Internationale dienst van de Wereldomroep, waar ik tien jaar chef was van de transcriptiedienst. En nu heb ik daar in het begin van dit jaar ontslag genomen om me geheel aan de schrijverij te wijden."

Ja... die schrijverij! Hoe is dat eigenlijk begonnen?

Jaap ter Haar gelooft, dat het vooral zijn moeder is geweest die zijn liefde tot het verhaal en later tot de literatuur heeft gewekt. Ze kon de kinderen avonden bezig houden met voorlezen uit haar dagboeken (alleen de passages die daarvoor in aanmerking kwamen, denkt hij!) en ze kon prachtig vertellen en voordragen. Naderhand — op het lyceum — kwam de gebruikelijke poëzie-periode...

De meest afgrijpselijke gedichten ontstonden toen, oordeelt de auteur achteraf! Bovendien had hij altijd veel met de jeugd te maken: jeugdleader van een hockeyclub, „cheffie" in verschillende N.C.S.V.-kampen en nu... „mijn vier kinderen," voegt hij eraan toe.

Het werk van de Wereldomroep liet echter niet veel tijd over tot schrijven en het was een gedwongen rust met hernia die de aanleiding werd tot het eerste jongensboek *Met Heintje in de hockeyclub*. En toen het eerste schaap over de dam was, volgde *Overwinnaars van Andes en Amazone* en ook nog *Met Heintje op de plassen*, *Met Heintje naar Parijs*... En dan natuurlijk de *Saskia-en-Jeroenboekjes*: Zes zijn er verschenen en drie in druk, terwijl er ook nog verschillende op stapel staan.

Daar willen we graag iets meer over

horen, hoe dat zit met die tweeling... En dan vertelt vader Ter Haar over zijn tweeling, nu zes jaar oud, die hem inspireerde tot de bekende radio-hoorspelserie. De NCRV wilde nu wel eens iets anders dan kabouters, harlekijnen en sprekende beren. Het werd iets anders: een echte tweeling, het echte kinderleven dus.

Maar Jaap ter Haar is van nature „moralist” en daarom kregen hoorspel en boek bijzondere doelstellingen: het aankweken van een zekere zucht naar avontuur, verantwoordelijkheidsgevoel en durf bij de jeugdige hoorders en lezertjes. „Ik vind het wel jammer,” vertelt hij verder, „dat ik door een goed bedoelde, maar niet altijd prettige stroom van belangstelling met de Saskia-en-Jeroen-hoorspelen moet ophouden. Al die extra aandacht kan op den duur een funeste uitwerking op de kinderen hebben en zoiets is niet volkomen te weren. Dus omwille van de echte Saskia en Jeroen wordt er een streep gezet onder de radio- en boekentweeling...”

We kunnen niet anders dan eerbied hebben voor dit ongetwijfeld juiste, maar moeilijke besluit.

Over de positie van het jeugdboek acht de auteur zich niet geheel gerechtigd een oordeel uit te spreken. Wel echter merkt vader Ter Haar dat zijn oudste zoon Jaap (elf jaar), die boeken verslindt, van tijd tot tijd bijzonder ongezonde boeken in handen krijgt, die hem in de war maken en angstige dromen bezorgen. Ook uit eigen jeugd — en die van zijn vrienden — weet hij dat boeken in jonge jaren gelezen, grote invloed op iemand kunnen hebben. Daarom meent ook hij terecht, dat jeugdschrijvers zich op dit

*Voor allen die het
goed menen met de
Jeugdlectuur
in Nederland*

DE KRANZSERIE

**Jeugdlectuur
volgens een nieuwe
formule**

Reeds verschenen

**In de klauwen van de Onbekende
Noodlanding in de jungle
Dood in de Skelettenkloof
Onschuldig onder Schuldigen**

Prijs per deel f 4.50

**Verkrijgbaar bij de boekhandel en
uitgeverij „HELMOND”**

punt hun verantwoordelijkheidsgevoel terdege bewust moeten zijn. En dat ook een uitgever moet trachten tot verantwoorde uitgaven te komen, ook al gaat het om de boterham! Dat er instanties zijn die de ouders helpen bij het maken van de lectuurkeuze voor hun kinderen, acht Ter Haar zeer belangrijk.

Dat de auteur van reizen, trekken en avonturen houdt blijkt niet alleen uit zijn levensgeschiedenis die wij hier in korte trekken gaven. Want aan het eind van ons interview maakt hij zich alweer gereed om crop uit te trekken met zijn oude 2CV, waar precies tien kinderen in

passen en die al „volgeladen” met jeugdige enthousiastelingen klaarstaat om op zwerftocht te gaan. Hij zorgt er dan wel voor dat de jongelui van alles „ontdekken”. „Maar veel tijd heb ik er niet voor,” constateert hij met enige weemoed. „Het schrijven voor radio, van boeken, af en toe een lezing en niet te vergeten de T.V. vullen mijn tijd tot aan de nok.”

Dat hij ons van zijn spaarzame vrije tijd nog iets heeft willen afstaan, stemt ons dankbaar. En we verdwijnen maar vlug om hem zo veel mogelijk nog te laten genieten van zijn inspirerende hobby.

G.

